

Sonbahar Sarhoşu

— burak1907 · 13 Şubat 2015

---

bu arsız birinin oyunu
ne çabuk unutuyorsa
artık şubatın olduğunu
hüzünlü kime rastlasa
titriyor üşüyor elleri
nerde bu arkadaşlar
meltemi kavak yelleri
neden loş bu sokaklar
kahve uçuğu gözleri
öylece hoş anımsamalar

yine alıp başını kaçsa
çağırса başıboş uzaklar
yokluyor sağını solunu
sorsa demir parmaklıklar
hangi cebindeymiş gonca kokusu
aşına satırları bir bulsa
aklına düşen zemheri korkusu
nasıl birden ihtiyarlar

bir kaç serçe uçmayınca
umutlanıyor istemeden
belki hazan yorgunluğu
deyip kurtulsa mı içinden
sarılmışlar ardıç yatınca
usulca üzerlerine gitmeden
çözse ya bu durgunluğu

çekişme halinde bulutlar
kızılmış birisine ağlayınca
ortalıkta ayarsız kar
dostu yağmura burun kıvrınca
ansızın atıyor üstünden
eylüllerin sarhoşluğunu
şöyle bir doğrulup o rüzgar

yapraklar kımıldamayınca
bakıyor işin içinde güneş var

çıkıp geldiğine bin pişman
güz mısralarının dip köşesinden
kendini vuruyor bu kez ayaza
belli ki kıştan soğumuş
ağaçlar çıplak ölü perişan
habersizler endişesinden
yeşil cübbeli çam okumuş
geçmiş çoktan öteki niyaza
ayrılmaz artık soğuk kefenden
sarılıyor daldaki beyaza

gece bir uğultu mu ne olmuş
veryansın ediyor tek yıldıza
şaşırp kıblesinden aşikar
başlıyor bir şairle namaza
duaların içinde geçiyor sonbahar
o bakışa sitemler ha keza

dr.süreyya burak önder